

Prva zbirka haiku pesama „Poslednji dan leta“, Aleksandra Obrovskog nagoveštava izuzetnog haiku pesnika, koji spontano i bez izveštačenosti, suptilno, uočava sjedinjenost čoveka i prirode.

Ta sjedinjenost, kroz njegovu haiku poeziju u ovom izboru od preko 200 pesama, na momentu u nekoj od njih podseti i vrati čitaoca u vreme čovekovih mističnih verovanja, komunikacija i poštovanja svakog predmeta, pojave i bića sa kojima se susreće. Podseti da su oni nekada imali svoj sopstveni život u našim mislima i ritualima, koji su čoveka činili stalnim posmatračem i pratiocem prirodnih promena.

Haiku stihovi Aleksandra Obrovskog iskazani su na jednostavan i misaon način. Efektni su i pamte se. Svaki je, na svoj način, poseban doživljaj, ali i celokupna slika. Slika u kojoj se trajno provlači želja za očuvanjem i zadržavanjem lepote ovoga sveta, sa ovog našeg prostora i na naš način; dok je misao dalekog Japana pokazala samo put kojim treba ići da bi se ovo osećanje otkrilo.

OLIVERA ŠIJAČKI

Haiku je odraz trenutka, bez oznake za pripadnost onome ko ga prvi osvetli. Haiku pesnik se tako ugradi u svoje delo da na površini ne ostavi nikakav trag autorstva, jer bi u protivnom narušio univerzalnost i komunikativnost tako kratkog poetskog izraza.

To ne znači da je poezija Aleksandra Obrovskog lišena svake osobenosti. Kao što život nije privilegija pojedinca, ali se samo kroz njega manifestuje, tako i haiku, uprkos univerzalnog karaktera preslikava original, mesto iz koga izvire.

Za poeziju Aleksandra Obrovskog može se reći da je čas vedra, čas elegična. Preovladuju meki tonovi i blagi preliv boja, nezavisno od neposrednog okruženja ili godišnjeg doba kome pesma tematski pripada. Piščev odnos prema svetu je mladalački ljubopitljiv i začudan.

Pisac suvereno vlada ovim dalekoistočnim, a kod nas još nedovoljno afirmisanim poetskim žanrom, što dokazuje i priznanje na najznačajnijem svetskom konkursu haiku poezije ITOEN 1995. godine, u Tokiju.

Knjigom „Poslednji dan leta“ čitalačka publika dobija bogato i uzbudljivo štivo, a literatura se proširuje za još jedno krupno pero u lepezi haiku stvaralaštva.

NEBOJŠA SIMIN

ALEKSANDAR OBROVSKI

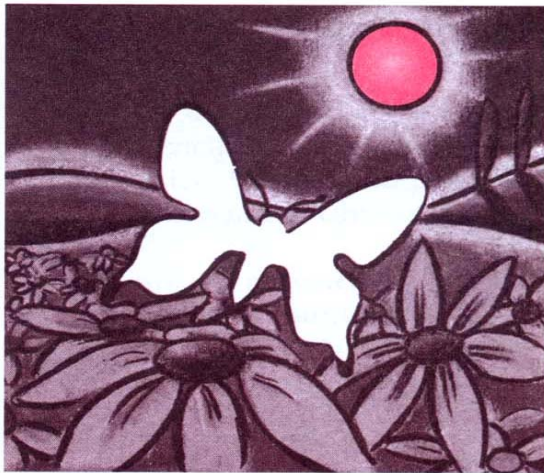
POSLEDNJI
DAN
LETA

Zbirka
haiku
pesama

MOSTOVI
Pljevlja, 1997

Svoju prvu knjigu, sa
zahvalnošću posvećujem svima
onima sa kojima sam se
susretao, družio, živeo...
onima koji su me učinili onakvim
kakav sam danas.

I gratefully dedicate my first
book to all those people whom
I spend time and worked and
lived with... to those who made
me the way I am now.

Tokio, 1995.
Tokyo 1995

6. SVETSKI HAIKU KONKURS
- ITOEN, TOKIO 1995.

6th WORLD ITOEN HAIKU
CONTEST, TOKYO 1995

Sa oblakom
niz pusto polje
senka hrasta.

Together with a cloud
down on a desert field
an oak tree shadow. *

雲とともに荒野におりてくる
樅の木の影

<雲おほふ荒野に樅の影伸び来>

Jedan od 42 nagrađena haikua,
u konkurenciji od oko 80.000 pe-
snika i prispelih 391.820 pesama
- autor Aleksandar Obrovski

One of the 42 awarded haikus in
the competition among 80,000
poets and 391,820 enclosed
poems - author Aleksandar
Obrovski

*Translated by Maja Popović
(Vukovar - Borovo selo, 1994)

*Tako daleke,
a tako bliske.
Zvezde.*

*Leto
Summer*

**Pade bulka
na žito. Pod koscima
polje zadrhta.**

**Procvale ruže
nadvijene nad stazom.
Miris leta.**

**Poljskim putem
tandrču kola.
Puna lubenica.**

**Preplašeni jelen
posmatra zvezde.
Njiše se granje.**

**Sa krova šum.
Beli srp pokosio
sazvežđa.**

Sa zvezdama kao
lišćem, uokvirili se
i mesec i drvo.

Skoro do staze
spustiše se laste.
Kiša će.

Sunce pada
u ogledalo sutona
- procvali mak.

Točak klopara
klop-klop, klop-klop,
klop-klop, klop!
Nova bara.

U žuto žito
ptice se zavukle.
Pocrnelo nebo.

Uokviren zvezdama
spavam na travi.
Senka od meseca.

U ime sunca
svi suncokreti imaju
žute latice.

Na grani vise
zvezde. Mesec ih
začuđen gleda.

Zbog noći
koja dolazi, šuma
postade tiha.

Zbunjeni pauk
na rogovima jelena.
Daleko od kuće.

Oblak pojeo
sve zvezde. I ptice
se pritajile.

Bez cvrčaka, polje
zaćuti do novog leta.
Odoše kosci.

Sunce u pesku.
Talasi mora hlade
vrole tabane.

Pod zvezdanim
nebom, prašnjavi put
- nestaje.

Svici popalili
svetla u novom domu.
Stogovi sena.

Kroz polje
suncokreta šeta Van Gog.
Bez uha.

Večeras je
tiho. Čini se da
- leto prolazi.

Mrak se
uvukao među drveće.
I mesec je zaš'o.

Mesec u vodi,
a konjic među zvezdama.
Sve se okrenulo.

Miris borova.
Nad baštenskim stolom
zadremao starac.

Među suncokrete
zalutalo sunce –
stariji brat.

Muk ptica
prolaza čoveka
na ivici šume.

Crni krst.
Visoko na nebu
lebdi lasta.

Konj kopitom
lupi o suvo tlo. Oluja
dolazi poljem.

U dugom nizu
mravi odnose pala
zrna žita.

Bleda breza
zatrepta lišćem kao
ogledalima.

Još jedan odleteo
leptir, za kapima rose.
Još jedno svitanje.

Dva bumbara
otiru polen sa resa.
Panika među brezama.

Huk sove
nadjača pesmu
crvčaka.

Ispod lista
izviruje dlakava
glavica gusenice.

Debeli mesec
ugasi zvezde i pokri
se oblakom.

Kao okasneli
vernici, mravi žure
u mravinjak.

S lepetom rogoza
nestaje u tami
velika bara.

Kapljice meda
prosute po stolu
privlače pčele.

Juče ostaše
pokošene trave nad
domom zrikavaca.

Juriš kiše sa
brda na senik, gde
smo se sakrili.

Ispali komad
slanine, sa njive
odnose mravi.

Crvčak cvrči
nedaleko od maka.
Žitno polje.

Dugu dosadu
prekinula upletena
muva.

Drvo u polju
pružilo svoju senku.
U sutonu dana.

Na stope u
pesku pojurilo more.
Penušavi val.

Ne priznajući
poraz, u dovratku
upletena muva.

Na usijani
krov opekla se
kapljica kiše.

Nad usijanim
krovom, blesnula je
munja.

Na otkosu
poljske trave zapeva
osamljeni cvrčak.

Sa zvezdama
umesto lišća – stari
hrast sred noći.

Za samo jednim
velikim belim diskom
zvezdana hajka.

Za suhu granu
mesec se zakačio.
Nema mu pomoći.

Muzikom pokušava
da otera sumorno nebo.
Cvrčak iz sena.

Nema više
pognutog klasja.
Prođoše kosci.

Na put,
za seoskim kolima
krenule guske.

Niz prazan oluk
provukla se letnja
provala oblaka.

Iz tame
čuje se kreket žaba.
Nestaju boje.

Na kraju dana
prolazeći šumom
stiže mesec.

Na plavom nebu
ostaše samo zvezde.
I po koja suza.

Suve grane
samo još pletu
paukove mreže.

Leto prolazi
kao zvezda padalica.
Noćnim mukom.

I mesečeva je
pratnja nestala sa neba.
Jedno novo jutro.

*Veče je tiho.
Još je jedno leto
- prezrelo.*

*Jesen
Autumn*

**Poslednji zraci
nacrtali dugu, na
mokrom staklu.**

**Pustim poljem
vetar vitla lišće
duginim bojama.**

**Palo lišće
po zelenom tepihu.
Jesenje jato.**

**Planina iz
mraka gori vatrama
bučnih lovaca.**

**Pospan je tihi
susret noći i jutra.
Sivo nebo.**

Nema više lišća.
A nema ni vetra.
Suva grana.

Ni šuma
u šumi.
Mrak.

Na tavanu
prostrta bučna postelja.
Miris sena.

Konj zapeo u
hodu. Seljak vuče
novu brazdu.

I poslednji vrh
izgubljen u noći.
Jesenja magla.

Bore se
vetar i kiša.
Siva jesen.

Boje jeseni.
Opet me trže iz sna
kas konja.

Crni oblaci
iznad pustih polja.
opustelo i nebo.

Miris uglja u
šporetu. Jesen tera
pauke iz šupe.

Maskirali se
i mesec i zvezde
- oblacima.

Ma pusti! Opet
je ta jesen prosula
lišće po stazi.

List pade u
blato. Zakoračila
jesen vinogradom.

Lavež pasa iz
tuđih dvorišta. Veče
prolazi kroz selo.

Kroz maglu
juri uplašen konj.
Dremljivi jahač.

Kroz kapiju
devojka unosi jabuke.
Tek obrane.

Glasovi ptica
putuju na jug.
Mraz poranio.

Jedna roda na
krovu. Jesen polako
prazni gnezda.

Huk sove,
prepao je ovo
svitanje.

Skriveno zrno.
Vrabac pod opalim
lišćem.

Tri lista
lagana u letu
prekrila nebo.

Zvezdana karta
raspeta po pokislom
baštenskom stolu.

Zvuk se širi
kroz mirnu dolinu.
Jesenja svadba.

Zape zvezda
za vrh oblaka.
Kišna kap.

Na jesen smo
nagazili – otpali plod
divljeg kestena.

Noć i lavež
pasa. Opet je mesec
izašao iz oblaka.

Žmirkaju zvezde
kroz kapljice kiše
- na prozoru.

Salašari
besno konje teraju.
Noć juri ravnicom.

Sumrak na dlanu.
Ravnicu dotakla
noć.

Sinoć je kiša
probudila mirise
nove zime.

Srebrni talasi
njišu grane pokisle
vrbe.

Sa grane vetar
ponese list i baci
u baru.

S rosom klizeći
niz suvi kamen, sumrak
ispraća dan.

Suve grane
u krošnju uplele
mesec i zvezde.

Dižu se nad
maglovitim delom
mirisi dima.

Na golim
suvim stenama
senka orla.

Zvuk trube
umesto cvrčka,
sada me uspavljuje.

List opao
na crvčka pod stablom.
Pesma zastala.

*Lakovane su
cipele, ponovo obula
jezera.*

*Zima
Winter*

**Sunce lomi led.
Zima nije pojela
baš sve reke.**

**Crkveno zvono
na tonju otkucava
- miris gibanice.**

**Delić leta
u sred zime. Narandža
sa znakom palme.**

**Iznad borovih
vrhova, oprezno
prolazi mesec.**

**Kod šporeta
suve grane spremljene.
Kukuriku!**

Mesec. Srebrni
talasi udaraju o
zaleđenu obalu.

Miris štala
i večernjeg dima. Selo
tone u noć.

Niz vodopad
padaju ledene čipke
- zima vezilja.

Ravnicom dok se
magla nemo valja
- škripa đerma.

Oštar vetar
izvajao grubu koru
starog hrasta.

Pusto nebo
iznad pustih polja.
Zima.

Nema sunca. Nema
ni jutra. Nebo puno
belih meseca.

Slomljena grana
zelenog bora, viri
ispod snega.

Spuštene na sto
zamagljene naočare.
Promrzlim prstima.

Vetar odnese
lišće sa krova i
donese inje.

Valov kraj
bunara, skrila gusta
siva magla.

Mesec plovi nad
snežnim vrhovima, ali
zvirne i u sobu.

Sa prvim zracima
poput crkvenog vitraža
- na staklu šara.

Vetar nosi sneg
i pusta poljaćute.
Miriše dim.

*Listovi lipe
jutros se spustiše
na sneg.*

*Proleće
Spring*

Cvrkut vrabaca
probudi jutro. Nebo
još usnulo.

Čekajući zoru
zaspali na klupi, pas
ptičar i mlekadžija.

Lestvice uz
stablo višnje ostale.
Višnja u cvatu.

Mlečni put se
prosuo preko livade
kapima rose.

Mrav u trku
prođe kroz senku
bele rade.

Kroz ogradu
sunce. Na stazi
svetli krug.

Ništa se ne čuje
sem grmljavine.
Miriše lipa.

Oči badema
među zelenim lišćem.
Smeju se.

Pognute glave
i još uvek sanjiva, trgnu
se visibaba.

Suzama niže
ogrlicu od bisera.
Novo jutro.

Belo seme
topole, nosi vetar niz
usnulu ulicu.

Na vrhovima
novih grana, prvi je put
toplo sunce.

Belo svetlo
tihog uličnog niza.
Cvetni jorgovan.

Ne postoji, jer
se samo ogleda.
Mesec u bari.

Mutna reka
nosi polomljene grane.
Sa planina.

Niz vlati trave
sklznula suza
jutarnje rose.

Usnula u vrtu
beli san od latica
- procvala šljiva.

*Na krovu
satelitska antena.
Dva meseca.*

*Gradovi
Cities*

**Niz jutarnju ulicu
žagore prolaznici.
Koracima.**

**Na belom
zidu zvezde.
Mačije šape.**

**Pivu slučajno
prosuto na pod.
Pijani tepih.**

**Nestala iz sna,
bela ruža u knjizi
ispresovana.**

**Uz priču, još
jednom okrenuše šolje
- komšinice.**

Zalud je pčela
spremala sisaljku.
Cvet u prozoru.

Noćas je mesec
veći od dugmeta na
dedinom kaputu.

Još jednom
proziva novi dan.
Zidni sat.

Proboden iglom
jednodnevni leptir
živeće večno.

Stigli pred
zoru – novo jutro
i ja.

Pod širokom
krošnjom stare lipe
igraju se deca.

Plaćnim glasom
protutnji u kolicima
mlada dama.

Šum lišća
odvoji pogled od
koraka majke.

Brojanice
nervozno broje tihe
molitve.

Jedan osmeh
zamenio svo cveće
u sobi.

Listajući
fotografije, zadržta
naborana ruka.

Bela nit
na starom stolnjaku.
Agata Kristi.

Na koru narandže
okliznu se sveštenik.
I Prever.

(Inspirisano Preverovom pesmom
"Kao nekim čudom")

Tiho prolaze
noći i dani
sa senkama.

Sa mosta škrip
bicikla. Žena žuri
na pijacu.

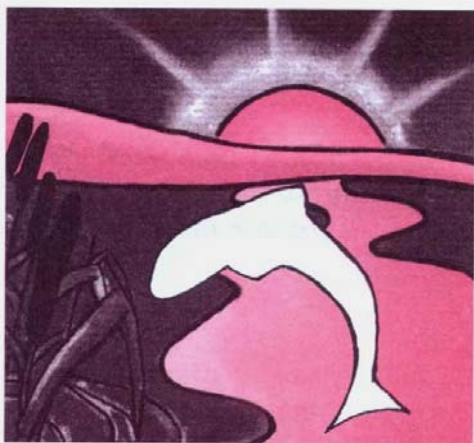
Vinska čaša
pade na pod.
Pogrešne reči.

Bubamarine pege
koračaju na kaputima
prolaznika.

On više neće
plesati. List na
mokrom asfaltu.

Žurno prinosi
vratima, drhtavu sveću
usnula starica.

*Večeras sunce
ode niz reku.
Za kricima galeba.*

*Reke
Rivers*

**Alaska pesma.
Iz mraka brod zatrubi
ka čardi.**

**Da li će i
sledeće noći namigivati
školjka s peska?**

**I opet kree...
I opet galeb zaroni
u murnu reku.**

**Most nad rekom
i čovek nad ženom
nalik su svitanju.**

**Prokleta mreža!
Nemoćna u čamcu
upletena riba.**

Brzi vir i
grana koju voda donese
vrte se u krug.

Glas sa obale
dugo putuje
niz reku.

U vodi se zajedno
ogledaju mesec i
ulične svetiljke.

Uvezan u noć
ribar izvuče čamac
na obalu.

Brzi potok
nestade – u velikoj
sporoj reci.

Kroz prozor,
uđe u sobu miris
lenje reke.

Iz peska viri
grana. Na njoj upleten
i najlon.

Vreli sumrak.
U vodi nestala
senka vrbe.

Zatalasa se
nebo. U reci iznenada
pljesnu štuka.

I večeras
reka odnese sunce
u šumu.

Nad vodom
tamne senke
vrba.

Mutna reka
odnosi pesak s plaže
- igrom talasa.

U reku klonule
grane. Prođe još jedan
sparan dan.

Opala reka
pokaza ostatke
starih čamaca.

Svetla sred reke.
Čuju se glasovi i
vesla alasa.

Mirisom reke
ovijen, pecaroš spisti
ribu na sto.

U vezane čamce
udara reka. Čas jače,
čas slabije.

Dugine boje
vezuju dve obale.
Uzburkana reka.

Pokraj čamca
noćas, tiho protiče
reka.

*Gomile lišća
Pod nizom jablana
usnuo prosjak.*

*Svirači i prosjaci
Musicians and Beggars*

**U šešir
na žute pare, pade
žuti list.**

**Prosjaci i
svirači. Prazne ulice.
i šeširi.**

**Pijani mesec
zagledan u izmaglicu
zaluta u jutro.**

**Violina cijuče
u rukama starca.
Ipak zvekne.**

**Vetar u kostima.
Priljave kese i lišće
lete zajedno.**

Otkucava ponoć.
Ulični svirači broje
žute banke.

Nesiguran hod
uz zidove zgrada.
Pijančeva kolvka.

Nestadoše u
džepu dinari. Nadaju se
sabraći.

Mesec se okačio
na granu visoko.
Ležim ispod.

Potpuno sam
i opijen zvezdama
ludi, ludi mesec.

U pustoj ulici
samo sunce zaviruje
u prosjakov šešir.

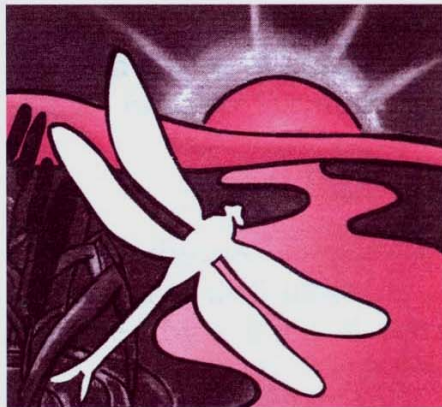
Bez šuma. Tiho
- pričale su zvezde
na kraju puta.

Pesma osta iza
nas: "Ulični sviraču
- odlazimo".

ALEKSANDAR OBROVSKI

THE LAST DAY OF SUMMER

The collection
of haiku poems

NOVI SAD - PLJEVLJA
1997
YUGOSLAVIA

**Traubled river
carrying broken branches.
From the mountains.**

(Page 50 – 3rd from the top)

**A tree in the field
casting its shadow.
In early dusk.**

(Page 22 – 2nd from the top)

**Wind blows snow
and desert field are silent.
The smell of smoke.**

(Page 44 – 4th from the top)

**A tear gliding
down a blade of grass.
A tear of morning dew.**

(Page 50 – 4th from the top)

**A white discus
so desolate and huge
pursued by a flock of stars.**

(Page 23 – 4th from the top)

**A pin is stabbed
through a one day butterfly.
Making his life eternal.**

(Page 54 – 4th from the top)

**A puzzled spider
pinned on a deer's horn.
Far from his home.**

(Page 16 – 1st from the top)

**A night
spreading all over
made the forest quite.**

(Page 15 – 4th from the top)

**Leaves whirled
by wind over desert field.
In rainbow colours.**

(Page 29 – 2nd from the top)

**The moon is hanging
on a dry branch.
Helpless.**

(Page 23 – 5th from the top)

**Patent-leader shoes
are worn again
by lakes.**

(Page 39 – 1st from the top)

**Colours of rainbow
linked twobanks.
Surging river.**

(Page 65 – 4th from the top)

**Tonight,
river has taken the sun
into the fores.**

(Page 64 – 1st from the top)

**Fervent dusk.
In the water vanished
shadow of the willow.**

(Page 63 – 4th from the top)

**Through the window
the smell of lazy river
sneaking in.**

(Page 63 – 2nd from the top)

**On the roof –
satellite dish.**

Two moons.

(Page 51 – 1st from the top)

**The stars
on the white wall.**

Cat's paws.

(Page 52 – 2nd from the top)

**The evening is silent.
another summer
- is ripe.**

(Page 27 – 1st from the top)

**Through the fog
a scared horse runs.**

A drowsy rider.

(Page 32 – 4th from the top)

**Let it go! Autumn has
spilt the leaves on the road
again.**

(Page 32 – 1st from the top)

**The birds' cawing
travel to the South.**

An early frost.

(Page 33 – 2nd from the top)

**The last rays
draw a rainbow on
the wet window pane.**

(Page 29 – 1st from the top)

**It wouldn't dance
any more – the leaf
on the wet asphalt.**

(Page 57 – 3rd from the top)

**The Moon
and the stars masked
by clouds.**

(Page 31 – 5th from the top)

**On the attic
a littered noisy pallet,
the smell of hay.**

(Page 30 – 3rd from the top)

**The black cross.
High in the sky
a swallow soars.**

(Page 18 – 4th from the top)

**Over the red-hot
roof, the lightening
flashed.**

(Page 23 – 1st from the top)

**With the stars
instead of leaves – an old oak-tree
in the midnight.**

(Page 23 – 3rd from the top)

**Bare branches
netting only
spiders' webs.**

(Page 25 – 3rd from the top)

**Too long boredom
broken by a twisted
fly.**

(Page 22 – 1st from the top)

**White light
of the silent street line.
Blooming lilac.**

(Page 50 – 1st from the top)

**It doesn't exist,
as it's just a reflection.
Moon in a puddle.**

(Page 50 – 2nd from the top)

**Waiting for down,
asleep on the bench – a dog
pointer and milkman.**

(Page 47 – 2nd from the top)

**Absolutely alone
and boozed with stars –
foolish, foolish Moon.**

(Page 72 – 1st from the top)

**Without a rustle. Quietly.
The stars werw talking
on the end of the road.**

(Page 72 – 3rd from the top)

**The wind took
leaves off the roof and
brought hoarfrost.**

(Page 43 – 5th from the top)

**The Moon. Silver
waves're hitting against
a frozen coast.**

(Page 42 – 1st from the top)

**Over the pine wood
tops, cautiously,
Moon passes.**

(Page 41 – 4th from the top)

**The owl's hoot,
struck with fear
this dawn.**

(Page 33 – 4th from the top)

**Bridge over the river
and man over the woman
- just like a sunrise.**

(Page 61 – 4th from the top)

**Trough the fence –
the sun. On the path –
bright circle.**

(Page 48 – 2nd from the top)

**The dark
sneaked among the trees.
So the Moon set off.**

(Page 17 – 4th from the top)

**The Sun – strayed
among the sunflowers –
the elder brother.**

(Page 18 – 2nd from the top)

**In long row,
ants carrying off
fallen grains.**

(Page 19 – 1st from the top)

**The linden leaves
have landed onto snow
this morning.**

(Page 45 – 1st from the top)

**One stork's
on the roof. The fall leisurely
empties the nests.**

(Page 33 – 3rd from the top)

**It's sleepy – silent
encounter of night and morning.
Grayish heaven.**

(Page 29 – 5th from the top)

**Not a single sound
in the forest.
Darkness.**

(Page 30 – 2nd from the top)

**The leaf's fallen
in mud. Autumn
steps in vine-yard.**

(Page 30 – 2nd from the top)

**The last mountain peak
lost in the night.
Autumn fog.**

(Page 30 – 5th from the top)

**Wine glass
dropped on the floor.
Wrong words.**

(Page 57 – 1st from the top)

**White thread,
on the old table-cloth.
Agate Christi.**

(Page 56 – 2nd from the top)

**One smile
replaced all the flowers
in the room.**

(Page 55 – 5th from the top)

**Vanished from a dream,
white rose in the book -
pressed.**

(Page 53 – 4th from the top)

**The colours of autumn.
The horse's troth awakes me
with a start, again.**

(Page 31 – 2nd from the top)

*Biografija i bibliografija
Biography and Bibliography*

ALEKSANDAR OBROVSKI

Roden je 22. septembra (POSLEDNJEG DANA LETA) 1966. godine u Novom Sadu.

Piše pesme, kratke priče i od 1991. godine – haiku poeziju.

Radovi su mu objavljivani u velikom broju časopisa, listova, zbornika, zbirki. Koautor je Prve knjige jugoslovenskih renga pesama „Gle, nevreme!”, izdate 1997. godine.

Dobitnik je jedne od 42 nagrade na 6. Svet-skom ITOEN haiku konkursu u Tokiju, 1995. godine, u konkurenciji od oko 80.000 pesnika i prispelih 391.820 haiku pesama.

Haiku mu je prevoden na engleski, japanski i rumunski.

Pored književnog rada, bavi se i grafikom. Član je Udruženja likovnih umetnika Vojvodine (SULUV) i Udruženja likovnih umetnika Srbije (ULUS). Do sada imao jednu samostalnu i veći broj zajedničkih izložbi i multimedijalnih projekata.

Od 1993. godine predsednik je Društva VRELO, Društva za zdravu ishranu i zaštitu životne sredine iz Novog Sada, koje broji više od 1.500 članova.

Danas živi i radi u Novom Sadu.

Ovo mu je prva autorska knjiga.

ALEKSANDAR OBROVSKI

Born on September 22nd (THE LAST DAY OF SUMMER), 1966 in Novi Sad.

He has been writing poems, short stories and since 1991 haiku poetry.

His works have been published in numerous magazines, publications, collections and anthologies. He is a co-author of The First Yugoslav Renga Poems Book titled: „Look, Storm!” published in 1997.

He won one of the 42 awards at The 6th World ITOEN Haiku Contest in Tokyo in 1995 among 80,000 poets and 391,820 enclosed haiku poems.

His haiku has been translated into English, Japanese and Romanian.

Besides his literary work he is also interested in graphics. He is a member of The Artists' Association of Vojvodina (SULUV) and The Artists' Association of Serbia (ULUS).

So far he has exhibited once on his own and at a few common exhibitions and multimedia projects.

Since 1993 he has been the chairman of The Association VRELO, The Association for Healthy Nutrition and Environmental Protection from Novi Sad, that has more than 1,500 members.

Presently he lives and works in Novi Sad.

This is his first authorial book.

Kontakt adresa

Contact address:

Aleksandar Obrovski
Narodnog fronta 55
21000 Novi Sad
Yugoslavia

Bibliografija / Bibliography

1991.

1) Haiku zbirka "PTICE U PLAVETNILU", Požega, str. 38 (1 haiku)

1992.

1) Zbornik NAJBOLJI HAIKU PESNICI U JUGOSLAVIJI U 1992. GODINI (Kula - Sr. Karlovci - Požega), str. 20 (1)

2) KROVOVI (Časopis za kulturu i umetnost), Sremski Karlovci, str. 123 (1)

1993.

1) GLAS UNIVERZITETA, broj 15, Novi Sad, str. 11 (1)

2) LISTAK (List Haiku kluba "Aleksandar Nejgebauer"), broj 1, Novi Sad str. 2 (1 na engleskom)

3) Zbornik NAJBOLJI HAIKU PESNICI U JUGOSLAVIJI U 1993. GODINI (Kula - Sr. Karlovci - Požega), str. 17 (1)

1994.

1) LISTAK, broj 4, Novi Sad, str. 5 (1)

2) HAIKU NOVINE, Niš, broj Proleće - Leto, str. 7 (1)

3) Zbornik 7. Jugoslovenskog Haiku festivala u Odžacima, str. 27 (1)

4) LEPTIR (Haiku časopis) - (Kula - Valjevo - Sr. Karlovci), broj 2, str. 33 (1)

1995.

1) LISTAK - specijalni muzički broj, maj '95, Novi Sad, str. 2 (1 haiku sa notama za njegovo muzičko izvođenje)

2) HAIKU NOVINE, Niš, broj Jesen - Zima, str. 6 (1), str. 9, (2 haiku stiha u okviru renege pod nazivom "Između visokih zgrada")

3) HAIKU PISMO (Mesečnik za haiku poeziju), Novi Sad, Nulti broj - maj '95, str. 2 (1)

- 4) Zbornik nagrađenih na 6. ITOEN haiku konkursu u Tokiju, str. 42 (1=1) (na engleskom i japanskom jeziku)
- 5) List "POLITIKA" (18.08), Beograd – objava o nagradi u Japanu
- 6) List "NAŠA BORBA" (18.08), Novi Sad – objava o nagradi u Japanu
- 7) List "DNEVNIK" (19.08), Novi Sad – objava o nagradi u Japanu
- 8) List "MALE GRADSKE NOVINE" (12.08), Novi Sad, – objava o nagradi u Japanu (1)
- 9) List "NEZAVISNI", Novi Sad – objava o nagradi u Japanu (1)
- 10) Časopis "NIN" broj 2332 (08.09), Beograd, str. 41 – intervju povodom nagrade u Japanu, sa nagrađenim haikuom (1)
- 11) LISTAK – broj 13, Novi Sad, str. 2 (7) i str. 5 (1=1 na srpskom i engl.), – broj ilustrovan pečatima Aleksandra Obrovskog – broj posvećen trojici dobitnika nagrade u Japanu
- 12) HAIKU PISMO, broj 4, Novi Sad, str. 4 (1=1) (Nagrađene haiku pesme tri naša autora u Japanu, na srpskom i engl. jeziku)
- 13) Zbornik 8. Jugoslovenskog Haiku festivala u Odžacima, str. 21 (1)
- 14) Zbornik II Jugoslovenskog Festivala Haiku poezije pod nazivom "Bela hrizantema", Niš, str. 65 (3)
- 15) PAUN (Časopis za haiku poeziju), Požega, broj 23–26, str. 26 (1)
- 16) MOSTOVI (Časopis za književnost, umjetnost i kulturu), Pljevlja, broj 137–138, str. 167 (5)
- 17) LUMINA (Tromesečnik za književnost, umetnost i kulturu, na rumunskom jeziku) Novi Sad, broj 4, str. 26 (1=1=1) (srpski = engleski = rumunski – prevod na rumunski: Joan Baba)

- 18) VRELO (Bilten Društva za zdravu ishranu i zaštitu životne sredine), Novi Sad, broj 9 (leto 1995), str. 21 (1)

1996.

- 1) LISTAK – broj 15, Novi Sad, str. 4 (3)
- 2) LISTAK – broj 17, Novi Sad, ceo broj posvećen Aleksandru Obrovskom povodom autorske večeri "Drugi dan proleća" u Haiku klubu "Aleksandar Nejgebauer" (22.03), (23 na srpskom i 1 na engleskom i 1 na japanskom) – broj ilustrovan pečatima autora večeri
- 3) Zbornik 9. Jugoslovenskog haiku festivala u Odžacima, str. 32 (1)
- 4) MOSTOVI, Pljevlja, broj 142–143, str. 175 (9)
- 5) UŽIČKE NOVINE, broj 53 (12.01), str. 10 – Osvrt na nagrađene u 1995. god.
- 6) List DNEVNIK, Novi Sad, tekst "PESMA KAO KOSMIČKA SUDBINA", str. 11 širi osvrt na 6. ITOEN haiku festival u Tokiju 1995. godine
- 7) HAIKU WORLD – an international poetry almanah, William J. Higginson, KODANSHA INTERNATIONAL Tokyo – New York – London, str. 251 (1)
- 8) Zbroni haiku poezije članova Haiku kluba "Aleksandar Nejgebauer", "TOPOLE ŠIROKO ŠUME", Novi Sad, str. 35 (5)

1997.

- 1) Knjiga jugoslovenskih renga pesama "GLE, NEVREME!", Novi Sad – Apatin, str. 29 (12), str. 35 (2), str. 45 (4), str. 49 (8) – koautor izdanja knjige i autor više renga pesama
- 2) LISTAK – broj 21, Novi Sad, str. 3 (1)
- 3) LISTAK – broj 22, Novi Sad, str. 3 (1)
- 4) LISTAK – broj 24, Novi Sad, str. 5 (1)

SADRŽAJ / CONTENTS

Tokio 1995. / Tokyo 1995	7
Leto / Summer	11
Jesen / Autumn	27
Zima / Winter	39
Proleće / Spring	45
Gradovi / Cities	51
Reke / Rivers	59
Svirači i prosjaci / Musicians and Beggars	67
The Last Day of Summer	73
Biografija i bibliografija / Biography and Bibliography	87

BIBLIOTEKA MOSTOVI
POSLEDNJI DAN LETA
(Zbirka haiku poezije)
ALEKSANDAR OBROVSKI

Izdavač
Medurepublička zajednica za
kulturno-prosvjetnu delatnost Pljevlja

Za izdavača: Uzeir Bećović

Urednik: Momčilo S. Bojović

Tehnički urednik: Aleksandar Obrovski

Recenzenti: Olivera Šijački,
Nebojša Simin

Ilustracije: Erica Varsany, Hungary
Uz zahvalnost REC – centru za Jugoslaviju

Redakcija izdanja: Aleksandra Marinković,
Vitomir Miletić – Witata

Saradnici izdanja: Mirjana Rajić, Dunja
Draginčić, Maja Popović, Aleksandra Đajić,
Nikolina Nedeljkov, Goga Stojanovski, Mira
Jovanović, Zoran Doderović

Prelom: Vladimir Vatić, GRAFIT – Novi Sad

Kompjuterska obrada ilustracija:

Štampa: Relja Dražić,

FUTURA PUBLIKACIJE – Novi Sad

Tiraž: 750 primeraka

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad

886.1–14

OBROVSKI, Aleksandar

Poslednji dan leta : zbirka haiku pesama /
Aleksandar Obrovski ; [ilustracije Erica
Varsany]. – Pljevlja : Medurepublička zajednica
za kulturno-prosvjetnu delatnost, 1997
(Novi Sad : Futura publikacije). – 96 str. :
ilustr. ; 21 cm. – (Biblioteka Mostovi)

Tiraž 750.

ISBN 86-7261-242-6

The first collection of haiku poems by Aleksandar Obrovski, titled „The Last Day of Summer” announces a great haiku poet who spontaneously and without any affectation, subtly notices the unity of man and nature.

In this collection containing 200 poems, the unity in some of them occasionally reminds us of and tracks us back to the time of human mystical beliefs, communication and respect of every object, phenomenon and creature encountered. It reminds us of the fact that they once had made men permanent observer of natural changes.

Haiku poems by Aleksandar Obrovski are put in a simple and contemplative way. They are effective and memorable. Each of them is a sensation of a kind but it is a whole as well. The whole, expressing eternal urge for preservation and maintaining of the beauty of this world from our view point and in our way, using the distant Japanese thought just as a means of showing the way to reach the feeling.

OLIVERA ŠIJAČKI

Haiku is a reflection of a moment without any mark showing to whom it belongs. Haiku poet incorporates their personality into the poem so that there are no signs of authorship left on the surface of the work. If that were not the case, the author would violate the universality and communicability of the form.

This does not leave Aleksandar Obrovski's poetry without any personal print. Just as life is not only a privilege of an individual, haiku in spite of its universal character reflects the original, the origin of the spirit.

His poetry is sometimes sad, sometimes cheerful. Soft tones and smooth shades of colours are predominant, regardless of the surrounding and season the poem belongs to. The poet's perception of the world is youthful, curious and wondering.

The poet masters easily this Far Eastern genre, not fully affirmed here, the proof of which being the award at the most eminent world contests of haiku poetry, ITOEN 1995 in Tokyo. The book „The Last Day of Summer” represents rich and exciting reading material that widens literature with another great poet in the haiku creative work.

NEBOJŠA SIMIN

Napomena autora zbirke:

Ova moja prva zbirka haiku pesama je zaista nastala uz pomoć brojnih prijatelja, približno istih godina, kojima se i sada, nakon 13 godina od njenog objavljivanja još jednom od srca zahvaljujem. Na žalost, protekle godine su donele mnoge i nepredvidive promene u našim životima i nestala je ona bezbrižnosti koja nas je sve nosila. Budućnost, a današnja sadašnjost je potpuno drugačija od one kakvu smo je tada zamišljali. Mislim da je takvu nismo ni slutili u najgorim snovima.

Neki su umrli. Neko je napustio zemlju i otišao u komšiluk ili negde daleko i pitanje da li ćemo se ikada više sresti. Neke su se udale i postale majke. Neki i neke se pate, rade ovde i životare. Valjda to tako u svim životima biva, tokom svih vremena.

A neobičnosti vezane za ovu knjigu koje ne bih voleo da se zaborave su:

- ilustracije je uradila Erica Varsany iz Sent-Andreje u Mađarskoj;
- izdavač je iz Pljevalja u Crnoj Gori;
- kompjutersku obradu ilustracija uradio je Darus, kasniji umetnički direktor Suzy produkcije iz Hrvatske;

- Prevod nagrađenog stiha u Tokiju je napravila Maja Popović, 1994. godine u Vukovaru – Borovo selo, gde je radila kao prevodilac pri snagama UN-a, u toku Građanskog rata u Bivšoj Jugoslaviji;
- Fotografija kod biografskih podataka snimljena je na prvom spratu Vizantijskog muzeja u Atini, u Grčkoj.
- Prva promocija knjige bila je u Novom Sadu, u knjižari na Filozofskom fakultetu, pred više od 140 posetilaca, koliko je knjiga potpisano i podeljeno;
- Na neke stihove iz poglavlja "Svirači i prosjaci", Ljiljana Petrović, iz Novog Sada, komponovala je muziku i pevala ih je na svojim gostovanjima;
- i na samom kraju: Aleksandra Marinković, iz Beograda, koja je pomagala pri izboru stihova za knjigu, godine 1999. preselila se u Novi Sad uzevši pri tome i novo prezime – Obrovski.

Aleksandar Obrovski
Novi Sad, 8. oktobar 2010. godine

YU ISBN 86-7261-242-6